

עז:

עין משפט
נר מצוה

יב א"ח מ"ו פ"ה
מחצית הל' ד' ע"ה
הצטרף ונצחית:
יג ב' מ"ח ע"ה נצחית
סמך פסוק ס' ע"ה
ח"ח מ"ו ס' ע"ה:
יד ב' מ"ח ע"ה סמך
פסוק ס' ע"ה ח"ח
טו ב' מ"ח ע"ה:
טז ד' מ"ח ע"ה ס' ע"ה
טז ע"ה:
טז ח"ח ע"ה סמך
טז ע"ה וס' קנב
טז ע"ה וס':
יז ח"ח כ"ה סמך
יז מחצית הל' ד' סמך פסוק
ס' ע"ה ח"ח מ"ו ד'
טז ע"ה:
יח ד' מ"ח ע"ה ס' ע"ה
טז ע"ה:
י"ח ב' מ"ח ע"ה ס' הל'
טז ע"ה ס' ע"ה:
כ ט' מ"ח ע"ה ס' הל'
טז ע"ה ס' ע"ה וס' וס'
נצחית:
כא ב' מ"ח ע"ה ס' ע"ה
טז ע"ה:

בינו גרשום

בנקמה השטר בכפ' שקום שהוא. וכן
דמילי גמילי מיטקט הא האל
ההי שערד נקסיו דמורכ שדכו עדיס
ומועיל לאל קאנט שטר עמנו וייל דש
עדיס בין גלא עדיס גלא נשטענד
נכסיו וכל עינ קחי נקום השטר
הכחי מקום שהוא אלל אחי קסה
הידי מוכח מהכא דמיקט מילי
גמילי דהכא לל חיוין דמיקט אלל
ענין שטר מחר הכחוש בשם מוכר
והכחי ודאי מהיכל ממסירה
ללואק (והכחי לכולי עמלמ אלל מוכר
גלא תכניה לכולי עמלמ אלל מוכר
ענין שטר שיש לו על אחרי
עולם לא מקט גמילי במסירה
למודע עד שיתכח ונראה לפרש דהי
שפירא ווא אלל מילי נינהו קנין גרוע
דא (ו) דלפני מקט אלל ממסירה
לקטת שערד שטר הכחוש בשמו
אפילו בשטר שאינו כחוש בשמו
חיועיל ממסירה גלא תכניה כיון
שערד כל כך לא לקטת ומשם
אלל דאין אלל ממסירה גרוע
אלל קיין אלל ממסירה גמילה
אפי' דבר דאין נקטת בחליפין
הקאה אלל קרקע וחשיב במסירה
ומסירה והגבה ורעיו שחולל
דשחמל לא אסיק אלדמיה
אלל דא וס' דקני במה שנהגה לו
קסה דא' אלל אלל ענין למיחר
שן שהחיון בקרקע נקטת ש' כיון
שאליו קונה ע' כ' וייל דס' דלא
נהגה לו עד שחיון ומי' מילי
נינהו כיון דקני ע' מה שנהגה לו
אפי' הו' ע' ה' תירס אפי'
לפי ספרים דגנסי בהגזול
ד' קד: דס' דס' דס' דס' דס' דס'
הידי קנהיה ניהילי ואין גמי הידי
הנחתכין הרשאל אמללה הא אמר דה
שן שמת (לקטן ד' קט). ממת שבי
ומרע שכתב זה קנין ארכבה אחרי
ידיש' כי הרי היא ממתת שבי מרע
אלל הלואמה לפלוי הלואמה
שאלל ממשע דבראל אל מלי מלימיו

תאמר והיכי מוכח מהבא
קנו שעבוד השטר דכלאו
ה מונכסים משועבדים ואין
ע ליה בכל ענין בין החזיק

למימרה דהסא מיירי כעלואה
ט הלואה דהוה ליה למימר
(ה) למימרה דסבר רב נחמן
ליתא כו' והאמר רב נחמן
מי הוואל יורש יורש אר
תאם בבריא אפילו כעלואה
ה היא לענין הרשאה שזכר
ג' דאין יכול להקטנה:

ז' מפתחא כשאדוקין בו.
ורבנן: אלימא דקרו ליה
אמא: הכי גרסין אמר
למא: בכלל מחד כלל דהמא
קין לשאין אדוקין דמפתגין
למא: ליה נמי לבקר אמר
למא: (על דף ס"ה)
דמפתגין קרוי למא: מרוא
ו' יו ליה למא: אמר לבקר
למא: רבי יהודה סבר הדי
ולא קרוי ליה אמר לא דמי
מא: מרי ולא אמרין דמי
אמר וגם דמי הדיה י' ש'
למא: דמפתגא אלמא מרוא
למא: כפרה חכא (ב"מ דף קמ"ב)

שהיה עם הנקר מכרו לו (עמ' 100). אין הדמים ראייה. אע"ג דלא שיה כלי האר, אחולי אחליה לוי

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא

באופס ששנינו. שמואל לעס
ההפקד לשום אדם אלא למוס
שכתב בשמו יטעון שלקחו מ
החיישין בשבילו: כיון שהחיו

כְּאוֹתָהּ שֶׁשֵּׁנִיּוֹ ¹⁶כּוֹתְבִין שְׁמֵר לְמוֹכֵר אֶע"פ
שֶׁאֵין לֹקֵחַ עִמּוֹ ¹⁷כִּיּוֹן שֶׁהַחֲזִיק זֶה בְּקֶרֶעַ
נִקְנָה שְׁמֵר בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא זֶה הִיא שֶׁשֵּׁנִיּוֹ
¹⁸בְּנִסְמִים שֶׁאֵין לָהֶן אַחֲרִיּוֹת נִקְנִין עִם נִסְמִים
שֶׁשִּׁישׁ לָהֶן אַחֲרִיּוֹת בְּכֶסֶף וְשֵׁמֶר וְחֻזְקָה ¹⁹אֲנִי
שֶׁאֵנִי דֹהֵא מִמֶּכֶּה יִדְלָא נִיקְנִי בְּחַלְפִין יִיאֲנֵב
וְיִירָא אֶת־נִיקְנִי ²⁰יְדִי הִיא ²¹דִּרְבִּי פֶּפֶא הוּא לִי
תִּירְסָא אֶל־פִּי וְזוּי כִּי חֲלוּא אֶקְיִנְהוּ נִיגְלִיָּה
לִרְבִּי שְׁמוּאֵל בְּרִי רַב אַחָא אֲנִי אֶסְפֵּא דְּבִיתִיהּ
כִּי אַחָא נֶפֶק לֶאֱפִיָּה עַד תּוֹךְ; אֲבָל לֹא מִכֵּר
לֹא אֶת הָעֶבְדִּים וְלֹא אֶת הַמְרֻצֹּפִין וְלֹא אֶת
הָאֲנֻתִיקִי וְכו'; ²²מֵמַי אֲנֻתִיקִי אִמֹר רַב פֶּפֶא
²³עִסְקָא דְּבִנְהוּת: **מֵתִנִּי** ²⁴"מִכֵּר אֶת הַקֶּרֶן
לֹא מִכֵּר אֶת הַפֶּרְדוֹת מִכֵּר אֶת הַפֶּרְדוֹת לֹא
מִכֵּר אֶת הַקֶּרֶן ²⁵"מִכֵּר אֶת הַצִּמּוּד לֹא מִכֵּר אֶת
הַבֶּקֶר מִכֵּר אֶת הַבֶּקֶר לֹא מִכֵּר אֶת הַצִּמּוּד
²⁶"יְתוּדָה אוֹמֵר הַדְּמִים מוֹדִיעִין כִּיצֵד אִמֹר
לִי מִכּוֹר לִי צִמּוּד בְּמֵאֲתִים זֶה הַדֶּבֶר יָדוּעַ
שֶׁאֵין הַצִּמּוּד בְּמֵאֲתִים זֶה וְחֻכְמִים אוֹמְרִים
יֵאֵין הַדְּמִים רֵאיהּ: **גַּמ'** תִּנִּי רַב תַּחְלִיפָא
בֶּר מַעֲרָבָא קָמִיהּ דְּרַבִּי אֲבָהוּ ²⁷מִכֵּר אֶת
הַקֶּרֶן מִכֵּר אֶת הַפֶּרְדוֹת וְהָא אֲנִן לֹא מִכֵּר
תִּנְנִי אִמֹר לִי־אִסְמִיָּה אִמֹר לִי־לֹא תִּתְרַגֵּם
מִתְנִיתִיךְ ²⁸בְּאֲדוּקִין בּוֹ; מִכֵּר אֶת הַצִּמּוּד לֹא
מִכֵּר אֶת הַבֶּקֶר וְכו'; הִכִּי דְּמֵי אִילִימָא דְּקֶרֶן
לְצִימָא צִימָא וְלִבְקֶר בֶּקֶר פְּשִׁטָא צִימָא
וְזִבִּין לִי־בֶקֶר לֹא זִבִּין לִי־וְאֵלָּא דְּקֶרֶן לִי־נִמִי
לְבֶקֶר צִימָא כּוּלִּיהּ זִבִּין לִי ²⁹לֹא צִיכָא
בְּאֲתֵרָא דְּקֶרֶן לִי־לְצִימָא צִימָא וְלִבְקֶר
בֶּקֶר וְאִיכָא נִמִי דְּקֶרֶן לְבֶקֶר צִימָא ר' יְתוּדָה
סִבֵּר הַדְּמִים מוֹדִיעִין וְרַבְנָן סִבֵּר אֵין הַדְּמִים
רֵאיהּ וְאֵין אֵין הַדְּמִים רֵאיהּ לִיהוּי בִּישּׁוּל מִקָּה
וְכו';

ההמלצות. שקן גדולים
פרקטיים. דבנוס.
המושטות בקרון. ובשאל
לקרון ומד לבקר וכלים
ההעגלה עומה המחבר
דברי הכל היא "אלא
דלדרי יהודה יומני מבר
הדמים ראוי. אלא בממ
הענין דלדרי מבר

[illegible]

ה. אע"ג דל"א שיה כולי האי, אחולי אחליה לוקח זה יתר הדמים, יר"י לית ליה שיבא מיתא

מסורת הש"ס

(א) לקמן דף קמ"ב (ב) וקדושין
 כ"ג (ג) כ"ק קד: ע"ש כ"ח
 מה לקמן קנ"ג (ד) ולקמן
 ע"א: (ה) ופי' הוא הממון
 שבמחך הספסלה. ערוך ערך
 אמוקיה' (ו) ולקמן ע"א:
 (ז) וכן מ: מ: (ח) שם, שם (ט) וכן
 מה.

גליון הש"ס

נח' לֹא בָּאֵהָרָא וּבִרְ^א
לֵעֵל אֶל עֵינַי תְּהִיבָהּ
הַשְׁבִּיבָה יְהוָה לֹא מִבֶּר
אֵת הַצֶּהֱרָה אֵלֶּה רַשָּׁעִים
וְהִי וְהִבִּינָה מִבֶּר לֵעֵל
לִפְנֵי חֹזֶק הַכֹּהֵנִים בְּחַטָּיָה
וְיִן בְּמִסְדֵּרֵיהֶם כִּי יִפְּ
בְּחֹסֶ' וְיִזְכְּרוּ מִה עָלָה
יָדֵם לִפְנֵי תִּלְוֵיהֶם נִקְרָה
הַשִּׁבְיָה וּבְהִיא וְיִרְאֵה מִתְּהִי
מִסִּדֵּר עֵין נח' חֲלֹלוֹת
חֹסֶ' לְהַשְׁבִּיבָה אֶל לִפְנֵי

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה נקטה וכו'
ואפ"ה מיקני:

מוסף רש"י

[illegible]